



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1772**

**VD18 90118650**

§. 82. Blesensium comitiorum exitus.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67246)

Salvatoris Ecclesia exequiis prorsus magnificis Matri suæ parentabat, ubi Reginaldus Belensis Bituricentis Archiepiscopus funebrem habebat orationem, in qua tamen fabulas adeo risu dignas proferebat, ut ejusmodi temeritas vix in fabulosarum Historiarum Architecto toleranda esset. Porro Reginæ corpus in ejusdem Ecclesiæ Sacello depositum ibidem usque ad annum Domini millesimum sexcentimum decimum quiescebat, inde vero Dionysiopolim translatum, atque in eleganti sepultum est Sacello, quod ipsamet Catharina tam pro se, quam pro Henrico II. Marito suo construi fecerat.

Sæcul. XVI.  
A. C. 1589.

§. LXXXII.

*Blesensium comitiorum exitus.*

Die decima sexta Mensis Januarii a Blesensi conventu postrema habebatur Sessio, ad cujus finem tres pronuntiabantur orationes, quarum primam pro Clero habebat Archiepiscopus Bituricensis, alteram pro Nobilibus Briffacus Comes, & tertiam denique Stephanus Bernardus Divionensis Advocatus pro plebæio Ordine. Præprimis Archiepiscopus omnium malorum, quæ per tot annos Franciæ Regnum divexabant, caussam in diversas sectas ibidem toleratas rejiciebat, atque hæc

Thuan. l. 94.  
Spond. hoc  
ann. n. 2.

Tt 2

reme-

**Sæcul. XVI.** remedia præcipue proposuit. I. Ele  
**A.C. 1589.** ctiones Præfulum tam Episcoporum  
 quam cœnobiarcharum liberæ restitu  
 tur. II. Fiduciaræ Cœnobiorum  
 eos, qui vitam Monasticam minime  
 professi sunt, factæ collationes tolli  
 tur. III. Digni tantum, & qui morum  
 ac eruditionis periculum fecerint, ad  
 Sacerdotia provehantur. IV. Fœderum  
 nundinationes ex Ecclesia eliminantur  
 ut id, quod Præfules, ac Sacerdotes  
 gratis a Deo acceperunt, inter popu  
 lum gratuita largitione dispensent  
 Sacrum patrimonium, ex quo Sacer  
 dotes altari servientes sustentantur, non  
 alienetur: alienatum vero semper  
 posterum, & quovis tempore luere  
 ceat, exsoluto pretio, quod vere  
 emptoribus, ac sine fraude solutum  
 VI. Nulli plura Sacerdotia posside  
 liceat. VII. Disciplina a Concilio  
 Tridentino tradita ab omnibus in unum  
 Regno recipiatur. VIII. Ut nosocomio  
 rum, & prochoriorum bona, & vectigalia  
 majore in posterum Religione, ac parsimonia  
 dispensentur, & decurionibus Urbium,  
 quibus ex constitutionibus Regiis attributa  
 cognitio est, nonnulli e sacro ordine delecti  
 misceantur, qui de administratione  
 jure decernant. IX. Hierosolymitanæ  
 Ordinis antiquum decus restituatur  
 & no

& nonnisi e nobilitate, atque illi, qui idoneis testimoniis ejus fidem fecerint, ad eum admittantur. X. Ordo in adipiscendis juxta ætatis, & aliorum munerum prærogativam, quas vocant, commendis in Principum virorum, aut aliorum gratiam deinceps non pervertatur, ne illi, qui huic militiæ strenue operam tota vita navarunt, sperato virtutis suæ præmio defraudentur. XI. Scholarum disciplina, & puerorum, ac juventutis in literis, & scientiis institutio, quæ sacræ disciplinæ pars est, instauretur. Hæc, quantum ad sacrum Ordinem attinet, Archiepiscopus proposuit, atque inde ad nobilitatem progressus, ut populus a vexatione Nobilium levetur, postulabat: porro hanc in rem sequentia exponebat. I. Equestris Ordo per bella civilia intermortuus in aliquem splendorem restituatur, atque equitatus Gallicus toto orbe olim formidabilis, qui ex nobilitate constare debet, restituta disciplina instauretur. II. Stipendia militi de ærario solvantur, ne tunc, cum illi nihil numeratur, ad rapinas invitari videatur. III. Ærarium Regium a quotidianis quæstorum fraudibus, quibus pecunia regia intervertitur, iis, quæ postulatis continentur, rationibus asseratur. IV. Idonei tantum & vitæ, ac eruditionis

sæcul. XVI.  
A.C. 1589.

Tt 3

pro-

Sæcul. XVI  
A.C. 1589.

probatæ homines inter iudices affumantur. V. Vænalis publicorum munerum expositio tam iudicum, quam aliorum tollatur, ac prohibeatur. VI. Inmodicus denique iudicum, ac Magistratum numerus minuatur.

Finito Archiepiscopi sermone Brincus verba faciebat, ac dilaudata Regis pietate, & fortitudine vehementer hæreticos invehebatur, Nobiles hortatus, ut Zelum suum contra Dei hostes exerent, porro postea hujus Ordinis nomine petiit. I. Rex ipsius Nobilitatis jura, immunitates, ac prærogativas salvas, & inviolatas fervet. II. Honorificum Nobilitatis titulum a gente, ac meritis delatum nulli usurpare, aut per gratiam, aut omnino, quod turpius est, pretio sibi comparare permittat. III. Ordinis Hierosolymitani, qui ex nobilitate est, privilegia, & immunitates tueatur. IV. Judicium ordinemque infectis litium ambagibus instauret. V. Tributis populum levet. VI. Ærariis rapinis vindicandi rationes ineat. VII. Magistratibus auctoritatem restituat. VIII. Militarem ordinem ad antiquam disciplinam revocet. IX. Ecclesiam emendet, & Ecclesiæ hostes accerrime persequatur.

Denique Bernardus postremo loco pro plebæjo Ordine perorans, cum Rege

propter confirmatum Unionis decretum grates egisset, omnes Regni Urbes hortabatur, ut præfatam unionem conservare studerent: insuper vitia, quæ in Clero, Nobilibus, & populo grassantur, detegens petiit, ut iisdem efficacia opponantur remedia. Demum fusius enarratis omnibus Regiminis corruptelis Reginam Matrem, & postea Reginam adhuc regnantem amplis honorabat elogiis, hacque ratione suum absolvit sermonem.

## §. LXXXIII.

*Sorbonnæ decisio circa obedientiam Regi debitam.*

Fideles probe instructi cum tot dictoria, quæ e pulpitis in Regem effundebantur, ægerrime ferrent, hinc fœderati suam factionem numero magis celebrem reddere intenti arbitrabantur, quod eo facilius plures ad sua studia pertrahere possent, si quamdam decisionem fide dignam, quæ ipsis propitia esset, populo exhibere valerent: eapropter Parisinæ Facultatis Theologicæ Doctoribus Præfecti Mercatorum, atque Urbis Parisinæ Ædilium nomine libellum supplicem porrigebant, in quo duos hosce conscientiæ casus decidi postulant. I. An Franciæ populus jurejurando Henrico III. præstito so-

Sæcul. XVI.  
A C 1589

Thuan. l. 94.  
Mem. de la  
Ligue t. 3.  
pag. 192.  
Cayet Chron.  
Nov. t. 1.  
Journal de  
Henri t. 1.  
pag. 3.

Tt 4

lutus